

Sumarkyrð

(Hallar degi. Sólin síð)

Guðmundur Guðmundsson

Ísólfur Pálsson

Hall - ar deg - i. Sól - in síð send - ir kveðju' í

dal - inn. Aft - ur rek - ur út í hlíð ærn - ar

sín - ar smal - inn. ærn - ar sín - ar smal - inn.

SUMARKYRRÐ (Sumarkvöld í sveit)

Hallar degi. Sólin síð
sendir kveðju' í dalinn.
Aftur rekur út í hlíð
ærnar sínar smalinn.

Milli bakka djúp og dökk
dreymin líður áin.
Grundin andar ástarþökk
út í víðan bláinn.

Móða ljós við rökkur rís
runnum úr og mýrum, —
blæju sinni sumardís
sveipar að votum hlýrum.

Saman af teigum sveinn og drós
sunnan völlinn ganga, —
ungra vona ljóð og ljós
leika' í brosi' um vanga.

Vaggar hverju blómi' í blund
blíður lækjarniður.
En sú blessuð aftanstund!
en sú kyrð og friður!